

Cháá, ja musel včera vypadat, koukal jsem na datum co sem k tomu poslednímu říjnu napsal a jo. Šikovnej zhuleneec.

**11:42** - Nemám úplně nejlepší náladu, a to i přestože jsem už zhulenej. Chtěl jsem nějak pracovat na knížce, jenže impuls se vytratil. No takže mám chuť se jen flákat, válet v posteli a vylejvat své myšlenky v podobě nějakých kydů ven do binární podoby. Strašná pohoda je, že sem dneska vychrchlal několik málo prvních hlenů, což mě děsně potěšilo, protože vím, že je to na relativně dobrý cestě pomalu, ale jistě je dostat z dechacích cest.

**11:50** - Hmm... Je listopad, vlastně ani nevím jestli mám radost a nebo ne. Spíš ne. Blíže se nějaký spíčený záležitosti, který úpřímně řečeno těžce nesnáším, neb mi připomínají nějaké hnusné vzpomínky, jenž bych nejradši někde utopil v hlubinách okeánu. Chjo, jen tyhle dva měsíce nějak zpíčeně přežít, jen vyloženě přežít, už aby byl novej rok.

**12:13** - Nějak se mi poněkud uvedla náladu, nevím jestli je to tím, že už přešlo poledne a já mám lepší pocit, nebo jen tím, že sem prostě jen a pouze zhouknutej, což nejní, jak znova opakují, vůbec k zahzení, protože co dneska. Venku je zima, zpíčený vzduch, zpíčený lidi a tak. Jo, viděl sem dneska maximálně spíčený jedince v delvitě, když jsem byl nakupovat etwas cum esn. Děsivej stav, fakt vostrý a strašidelný lidi. Maximálně vostrý. Báls jsem se a měl se se sto chutí bránit. I ta prodavačka byla extrémně zhnusená, což jsem se ji fakt vůbec nedivil, protože když už sem byl zhnusenej já, tak což teprf jak musela bejt vona.

**12:39** - Musím veřejně napsat, že známej dobytek byl dneska prvním návštěvníkem v listopadu měsíci. Což znamená, že Bohové jsou na správných cestách. Ale zrovna teďka sem viděl další kousek hlenu. Fakt moc mě potěšil, protože viděti vlastní hlen, znamená býti ještě při životě, protože hleny nevidím, poznám, že jsem mrtve. Hele jo, to by mě zajmalo, jak člověk pozná, že je mrtvej? Jako, že až to přijde, tak to pozná. Ale jak.

**13:37** - Nejhorší jsou někdy halucinace a fantazie. Chjo. Asi jo, ty halušky, ty psychózy, ty stíhy, ty náladičky, ty stavy dětinskosti, jo ty náladičky. Ty jsou někdy hrozně humorný. Moc humorný. Asi jáko já sem humnornej plnej myšlenek, problémů, radostí a strastí.

**13:49** - Kočka má dneska pozorovací. Vždycky se někde zastaví a pozoruje. Na zemi. Na skříní. Navíc mám podezření, že objevila ty malé větévký co mám na skříní a dala si nějaký listí. No navíc, teda teďka nevím jestlisem to už nepsal, ale musel jsem si jít koupit baterky do klávesnice a myši. Potřebovaly nové palivové články.

**13:55** - Pravděpodobně sem taky psal, že mě ti lidi tam venku děsně sráli. I když budu za chvíli vyrážet ven, na návštěvu, a musím říct, že se docela těším. Ale já sem excelentně zhouknutej. EPESNĚ!!! Jako že je 14:00.

**14:01** - Jako, že klávesnice a myši jsou u nás v domácnosti jen a pouze na baterky, kočka je stoprocentně biologické organismus. Jo, sice nemůžu úplně až tak zahrnout myšlenku, že tato kočka je ve skutečnosti mimozemskou sondou zkoumající život v obytných buňkách pozemšťanů. Nemůžu zcela vyloučit, že kdesi pod syntetickým kožichem a vrstvou umělého svalstva nekmitá několik miliónů atomů nějakého materiálu a neříděj pohyb celého umělého stroje. Ano, kočka může býti robotem, některými z vás nazvaným terminátorem, jenž sleduje chování pokusných myší a odesílá data kamsi do mezihvězdného prostoru. Jo, to nikdy nevíte.

**14:05** - Něco je špatně. Chcípnu mi džojnt. Musím nasadit oživovací pokusy. Snad to ještě rozdejchá. Ano, dal jsem džojntu umělé dýchání a roztahal to. Jo, má mě rád a já jeho. Je to láska na celý

život. On mě neopustí, pusu mi dá taky na dobrou noc, no dejchám za něj. To mi věřte. Nikdy ho neopustím. Slibuju.

**14:09** - Ten hajzl mě opustil!!!! Normálně a jednoduše se nechal akorát vykourit a pak zmizel. Sviňák jeden. Tohle mu nevodpustím, a abych mu dokázal, že mám na víc, taxi ubalím novýho!!! A máš to! Héč!

**14:14** - Začal jsem se duševně připravovat na cestu ven. Bude to maso.

**20:25** - Cesta ven dopadla tak jaxem očekával. Jízda metrem me sice pobavila, ale ne až tak úplně, protože sem měl lidí plný brejle. Paxem si dal chvíli tramwaj, jene ta byla tak narvaná, že se mi z těch lidí udělalo šouflo, taxem hnedka na další zastávce vystoupil a šel radši pěšky. S krásnejma zhuleneckejma zásekama během putování. Jako je třeba nestíhání semoforů, desetiminutová snaha zapálit si cigáro nefunkčním zapalovačem. A podobně.

**20:40** - Začínám bejt pjekně solidně zhulenej dobytek. Jo, jo jo jo jo, jsem prostě jen zhuleneckej dobytek jenž nezaslouží si nic.

**20:48** - Parádička, jsem zhulenej opravdu LUXUSNĚ. Je to docela gud, protože sem nějak ve ztavu, kdy mám pocit, že dlouhodobý hraní pohodáře mě lehce unavilo a nějak mě to zase přešlo. Mám chuť hrát člověka v depresi, protože to tak holt cejtím. Prostě mi nejníní nejlíp no a co kurva má bejt? Mám na to jako Bůh převeliký právo. kdo to nechápe, jakoby nechápal podstatu života a to je základní poznatek ze života. Jednou ste dole a jednou ste nahoře. To je normální. Chjo.

---

---

**02.11.2003 - 12:00 brk v pravé poledne**

Je přesně pravé poledne. Pravý čas poobědvati něco dobré marihuany.

**12:08** - Převelice oceňuji své nádherné hleny jenž jsem před chvíli vychrchlal. Krásné, lehce zbarvené hleny přímo z mých Božských útrob. Mohl bych je prodávat na svých svatostáncích, kde mé ovečky, věrné a oddané, by je kupovaly zatavené ve skle s krásným vybroušeným nápisem "HLEN BOHŮV". Ony tyto hleny totiž působí mnohem lépe než nějaký astrální šutry, protože z nich čišší síla a moc mého organismu. Kupte si můj hlen za pouhých sto korun! Zdarma přibalím i použitý toaletní papír s vyjádřením na mnoho a mnoho skutečností. Cháááááááááááááá. Gud brk.

**18:08** - Ó ano, ten věčně smutný člověk, si opět ubalil marihuanového jointa. A zapálil jej. Jo, byl jsem dneska na vejletě za medvěda. No normálně viděl jsem tři regulérně živý medvědy. Pjekně za plotem, ostnatým drátem a nějakým pletivem s elektrickou. Chudáci medvědi. Docela sem si říkal jaký by to asi bylo je vypustit mezi lidi a na děti. Jo, to by byl mazec. A na stromy by se jeden schoval, protože to každý malý dítě ví, že medvědi vědí, a na stromy lezou. Zvláště pokud jsou lidožravý. Takovej člověk na stromě, jo to je pro medvěda jako malina. Vyleze, bafne, člověk se lekne, spadne na zem, omráčí se a medvěd má pak snadnější práci. Pjijde a sezobne. Jo a takovej medvěd Baskervilskej, jo to je ještě větší mazec. Na to by nepřišel ani vykokovanej sir Arthur Doyle. A že ten měl v hlavě solidní rachot. Převelikej rachot. Jen tak vyblejt ten mazec ven, to by byla parádička.

## Partie dámy

Život je partie dámy. Posouváte si ty svy figurky z masa a kostí po šachovnici života. Snažím se dostat svýho panáčka na co nejlepší pozici, ze který bych mohl zaútočit. Musím řešit na několik tahů dopředu. Co se stane, když udělám tohle nebo támhleto? Nikdy dopředu nevíte co se stane.

7:00 - František se probudil. Podíval se do kalendáře, aby si ověřil, že je skutečně úterý. Bolela ho hlava, jenom proto, že včera bylo pondělí. Každý pondělí chodí do jednoho zastrčeného baru. Už ho to ani nebaví, neví vlastně proč to dělá. Pokaždý se opije tak, že se musí nechat odvézt taxikem. Ale byla to pravidelnost v jeho životě. Tak jak byl, nahý a páchnoucí kouřem, vylezl z postele, mechanicky šel do kuchyně, zapnul varnou konvici na pravidelnej úterní čaj s mátou, pak to vzal přes šatník, kde srovnal pravidelnej ranní úterní bordel, na záchod, kde vysral pravidelný - po pivu páchnoucí - hovno, aby skončil v koupelně a napustil si pravidelnou úterní vanu s pěnou vůní cypřiše. Přesně patnáct minut se v ní válel.

7:16 - František se dal do čištění zubů. Tato operace mu zabírá přesných šest minut a dvacet tři sekund.

7:25 - František došel do šatníku a vybírá si pravidelný úterní oblečení. Dnes má naplánovaný jednání s klientem. Docela ho to rozčílilo, protože na jednání má vždy pravidelně vyhrazený středy. Jenže jeho šéf byl tentokrát neústupný, a tak se musel podřít. Nedalo se nic dělat a vlastně se ani nesnažil cokoliv dělat. Připadlo mu to zbytečný a navíc to narušovalo jeho rovnováhu. Neměl rád změny a nasraně si místo černé košile oblékl bílou.

7:46 - František je po snídani a chystá se k odchodu. Na okamžik si pouští televizi, protože ví, že přesně v 7:48:25 se losují první čtyři čísla loterie. Jsou to jeho šťastný pro následující týden. Je to jeho soukromá úchylka, provozuje ji už léta a dostala se mu do krve tak, že i jeho bývalá manželka si z něj dělala legraci. 1456 svítí na obrazovce. František za sebou zamyká a jde k výtahu.

7:49 - František čeká na výtah. Výtah ho neskutečně rozčiluje. Je nepravidelnej. Lidi, kteří jím jezděj ho rozčilují už tím, že jezděj nepravidelně. Přemejšlel, ostatně jako každé úterý, jaký by to asi bylo úžasný, kdyby byli všichni pravidelní. A tyto myšlenky nahlas říkal Karlovi, který vedle něj stál, ostatně jako každý týden, a taktéž čekal na výtah. A byl strašně vytočeněj, protože Františkovy blbý řeči nesnášel, ale jako každý úterý mu je odkejval. V duchu pořádně nadával, proč se ten podělanej František aspoň jedno úterý neopozdí, a strašně si přál prožít jedno úterý bez těch jeho řečí. Výtah konečně přijel. Oba dva mlčky nastoupili a každý se díval někam do dále.

7:57 - František došel na autobusovou zastávku. Dneska to bylo, tedy díky výtahu, skoro přesně. Ostatně jako pokaždé.

7:58 - František stojí jako vždy na místě, ze kterého jako první nastoupí předními dveřmi a může si tak vybrat místo k sezení. Prohlídne si celý autobus a sedne si hnedka za řidiče. Ten ho zná, jezdí pravidelně a vždy se na Františka usměje. Jízda autobusem trvá přesně 35 minut. Fratišek je spokojený, protože tentokrát jedou samí známí lidé. Někdy se totiž stane, že nastoupí někdo cizí. Nemá rád cizí lidi. Dnes je vše v pořádku a proto se prohlíží v řidičově zpětném zrcátku. Upoutá ho na chvíli drobný detail. Vždycky měl pocit, že jeho vlasy jsou kaštanový barvy a ne bílé. Uvědomil si, že to nějak nesedí k tý jeho košili.

8:45 - František se usadil do svého pohodlného křesla a pustil počítač. Přemýšlel nad dnešní cestou. Byl spokojený, jen snad kdyby zase nepotkal Karla. Ten člověk ho pokaždý něčím znervózní. Ale nemohl za boha přijít na to čím. Raději tedy vstal, než aby se zabejval zbytečnějma myšlenkama a šel si uvařit své první pracovní kafe.

9:45 - František si konečně dočetl příchozí poštu. Nic zvláštního v ní nebylo. Kromě výpisů z účtů, které přicházejí pravidelně každé druhé úterý v měsíci. Docela ho potěšily, alespoň nějaká změna. Podíval se na hodinky a uvědomil si, že za 14 minut má jednání, které ho tak rozmrzelo. Vytáhl ze šuplíku papíry, aby se aspoň podíval co se bude vůbec řešit. Hm. Pomyslel si. Tak přeci jen chtějí ty propisovačky zdražit. Jeho úkolem bylo vyjednat novou cenu, tak aby byla výhodná pro obě strany. Zběžně prolétl očima obsah dokumentace a usoudil, že je to v pohodě.

9:58 - František se cestou do zasedací místnosti stavil na toaletě. Močový měchýř se již docela ozyval a on chtěl být v pohodě. Došel k mušli, rozepnul si poklopec a vytáhl svůj úd. Začal močit. Na

jeho penisu ho cosi upoutalo. Něco jakoby stříbrného, lesknoucího se. Jako by ho měl procvaklejt. Chvíli na to nevěřičně koukal, sklepnul zbytky moči, aby neměl na rozkroku kalhot flek, zapnul poklopec, umyl si ruce, podíval do zrcadla, zhluboka se nadechl a vyrazil dveřmi ven na chodbu.

10:01 - František vešel do jednačky a již od dveří se omlouval, že je pozdě. Za stolem seděli dva pánové. Jeden byl očividně asiát. Druhý vypadal na španěla. Po představení se ze španěla vyklubal nějaký pan Hovorný ze Strašnic, překladatel a z asiata pan Ho, vietnamský obchodník s propisovacími tužkami. František neměl cizince rád, protože mu připadali nenormální. Ale tyhle pocity si nechával pro sebe. Šlo tentokrát o peníze. Po dvou hodinách celkem přátelského rozhovoru se František a pan Ho dohodli na ceně 14 dolarů a 50 centů za balíko po to kusech. Slušná cena pro obě strany. S umělohmotnými úsměvy na obličejích si podali ruce, vyměnili několik fádnic vět o šťastné cestě domů a příjemného večera a rozešli se.

12:05 - František se podíval na hodinky a celý šťastný si uvědomil, že stihne pravidelný úterní oběd s Pepou. Pepa byl jejich firemní odborník přes výpočetní techniku a navíc měl toho člověka docela rád. Moc toho nenamluvil a vždy dokázal tak dobře poradit, když měl nějaký problém se svým počítačem. Jediný co nedokázal pochopit, proč mu všichni jeho kamarádi říkali "Špeku", když byl hubenej jak lunt. Vyrazil rovnou k němu. Pepa seděl zrovna před počítačem a cosi řešil. Byl pravidelný kuřák marihuany, což tedy skoro nikdo ve firmě nevěděl až na pár lidí, se kterejma chodil kouřit na střechu domu, kde sídlili. Byl tam úžasnej pohled na město. Dávalo mu to možnost soustředit se nad různějma výpočetníma problémama. Pořád se motal okolo počítačů. Uslyšel bouchnout dveře a cuknul s sebou. Zrovna totiž tahal ze sítě nějakou muziku, protože neměl chuť řešit nějaký problémy s poštou ředitele. Když uviděl Františka, uklidnil se a vzpomněl si, že tenhle člověk se pravidelně stavuje každý úterý na půl jedničku na oběd. Tyhle obědy si dával rád, protože miloval nenormální lidi. A František byl z jeho pohledu největší magor pod Sluncem. Tak šíleně pravidelnej. František mezitím došel k Pepovi. Viděl na monitoru se zobrazovat nějaký textový zprávy. Vůbec tomu nerozuměl a tak usoudil, že Pepa asi řeší nějakěj důležitěj a zapeklitej problém. "Čau, půjdeš na oběd?" zeptal se. Pepa akorát zvedl prst, jakože minutku, a vstal ze židle.

12:25 - František stojí před Pepou a dává si z jídelního lístku guláš s knedlíkama. Pepa si vybírá svý oblíbený rizoto. Sednou si ke stolu u okna a František spouští svý obvyklý monolog a při tom žvýká jedno sousto za druhým. Dnešní monolog je trochu jiný, stěžuje si jak mu na dnešek šéf zadal schůzku s panem Ho kvůli ceně propisovaček. Pepu to zaujalo, protože obvykle poslouchal tesknění nad nějakým Karlem, kterého František potkával u výtahu, kterej je prej nějakěj divnej.

13:15 - František si utře koutek úst papírovým ubrouskem a odsune obřadně prázdnou skleničku od pomerančového džusu. Pánové jsou konečně po jídle a mávnutím ruky se rozloučí. Pepa se vrací ke svým počítačům a František do své útulné kanceláře. Připraví si první odpolední kafe a pročítá si formuláře, které mu přišli elektronicko poštou během dopoledního jednání a oběda. Zaujalo ho jedno upozornění na nezaplacený nedoplatek za používání garáže. Do 14tého mělo být zaplaceno 56 korun za půjčení vany pod auto, aby z něj vykapávající olej nedopadal přímo na podlahu garáže.

13:47 - František konzultuje s hodinkami, jestli by to stíhal na poštu a zpátky do 15:00, na kdy měl schůzku přímo s panem ředitelem osobně. Spokojeně usoudil, že času má více než dost a tak dopil zbytek kávy v hrníčku a vstal.

13:55 - František stojí na zastávce a čeká na autobus, který staví pošty. Jízda trvá přesně deset minut a tak nevidí důvod to nestihnout. Ve 13:57 přijíždí očekávaný autobus, František překonává strach z cizích lidí a vstupuje do jámy lvové. Nesnáší tyhle nečekávaný jízdy. Lidé okolo ho vyloženě rozčilují. Vadí mu, jak jsou namačkání vedle sebe, jeden vedle druhýho, jak se dotýkají a navíc ho děsně štve, že si nemohl sednout. Deset minut v autobuse vyloženě prožívá s pocitem, že se co nevidět pozvrací.

14:14 - František přišel na poštu a zjišťuje, že je strašná fronta. V duchu zanádá na lidi, co že se snad všichni pomátli, že musej dneska všichni na poštu, když on potřebuje zaplatit 56 korun nedoplatek.

14:29 - František se přiblížil k přepážce asi na metr. Začíná být docela nervózní, protože si uvědomuje, že jestli to půjde tímhle tempem, bude stíhat jakž takž. Navíc začíná trpět pocitem, že všichni před ním platí také nedoplatky za používání olejových van pod auty. František popošel dva kroky. Opravdu všichni před ním platí 56 korun za vany. Děsí se, jelikož cítí, že začíná přemýšlet.

14:35 - František konečně přichází na řadu. Za přepážkou sedí nějaká paní s očividně skelným zrakem. Je vidět, že se jí cosi honí hlavou, a že tomu moc nerozumí. "Dobrý den, mám zaplatit 56 korun nedoplatek za používání olejové vany pod autem," řekne František a s úsměvem podává paní skrz otvor ve skle vytištěnou poukázku a přesných 56 korun. Paní jen mechanicky vezme podávané mince a papír, zcela netečně jej orazítkuje a vrátí jej Františkovi. Ten popojde a vkládá si jej do peněženky. Za ním přichází další člověk. "Dobrý den, mám zaplatit 56 korun...", zbytek už raději neslyší a pospíchá zpět na autobusovou zastávku.

14:40 - František vidí, jak mu jeho autobus odjíždí přímo před ním. Naštvaně přichází k jízdám a zjišťuje, kdy jede další. Ve 14:53. Navíc začíná pršet. František se schovává pod střešku čekárny. Bohužel není jediný koho to napadlo. Přístřešek je plný lidí, kteří se na něj tlačí a někteří navíc kouří. Chce se mu opět zvracet. Možná toho včera vypil víc než obvykle, ale tomu se mu nechce moc uvěřit. A tak zase tiše trpí a přemýšlí nad tím, že kdyby měl při ruce pistoli, tak každého člověka pod touhle střeškou zastřelí rovnou do hlavy. Je mu to příjemná představa, dělá mu dobře, ale zároveň je dost nechutná a tak raději sleduje hodiny co jsou přes ulici na sloupu. Miluje hodiny pro jejich naprostou pravidelnost. Hodiny ho nikdy nezklamou. Je 14:52 a František jde na místo, kde tuší dveře příjezdiho autobusu. Třeba si aspoň sedne.

14:53 - František je spokojený. Autobus se blíží skoro přesně na sekundu. Nebo spíš uznává, že deset sekund zpoždění není až tak zlých. Bus se přiblížil a brzdí. Najednou se s Františkem zatočil svět a veškerý prostor jako by se zhroutil sám do sebe a zůstal uvízlý v jednom bílém bodě.

14:56 - Františkova duše si konečně s hrůzou ve vyhaslých očích připustila, poté co z analyzovala nastalou situaci, celý ten film, který se jí z ničehonic prohnal na sítnici očí a nohy trčící zpod autobusu, že je již tři minuty skutečně mrtvá.

---

---

**03.11.2003 - 18:09 průserovej den**

Ano, dneska se Vážení přátelé vokázalo ono tragické, hnusné a odporné, tzv. "průserové pondělí", kdy se posralo všechno a všem co se mohlo posrat. Celej průser byl, že já osobně sem se moch vysrat až před chvílí ted'ka večer, protože sem se sám nestich během dne vysrat, protože sem řešil zcela jiný úsery.

---

---

**04.11.2003 - 21:11 energije**

Dneska ne dobrý den. Včera nebyť dobrý den. Ja nelíčit nic, protože přivést na vás negativní energie.

Bu bu bu Bojte Se

---

---

**04.11.2003 - 21:11 energije**

Zpráva to Jaxym  
Pá lis 7 01:13:19 2003 [----]

po 4hodinovem boji s windows xp jsem vydelal litr a pytel hustyho skera.

Zpráva od Jaxym  
Pá lis 7 01:15:09 2003 [----]

;DDDDDDDDDDDDDDDD

Zpráva to Jaxym  
Pá lis 7 01:15:23 2003 [----]

kruty

Zpráva od Jaxym  
Pá lis 7 01:15:57 2003 [----]

no, nevadilo by mi to :) mit ctyri hodiny casu :)

Zpráva to Jaxym  
Pá lis 7 01:18:25 2003 [----]

hustej relax. dneska se ukoncila lehce jedna etapa jednoho myho projektu, takže se delali jen zbyly veci, protoze uz nebylo co na praci, taxem vypad driv, a protoze jedu v pondeli na tejden do brna, kdyz se neco neposere, taxem udelal kamosovi novy xpcka a von me slusne za to odmenil.

Zpráva to Jaxym  
Pá lis 7 01:18:25 2003 [----]

. ale hochu tezce vydreny veci, sralo se vsechno co se mohlo srat, navíc se z priatni adsl site, nejspis chytl od IOL serveru Blastera, takže mi slo na XPckach chvili co chvili RPC nebo jaxe to menuje kazdou chvili dolu..... nez sem to zaplatoval .. malem sem se posral...

Zpráva od Jaxym  
Pá lis 7 01:19:06 2003 [----]

:)))

Zpráva to Jaxym  
Pá lis 7 01:23:23 2003 [----]

a do toho spadnlo telekomu adsl, takže dve hodiny do deviti neslo a ja celou tu dobu resil problem jestli neco jako virus a nebo nakej blnej hardwer... von se ten komp obcas chvola divne i pred tim, a chtel sem zkosit jestli to pomuze preinstalovat, poacto to bytlo cely v pici... taxerm se soustredil na vira, a musel jsem nejdrivstahnout apdejť na vokna, jestli to zabere, v intervalech nez mi to zase spadlo, protoze to treba deset moinut slo

Zpráva to Jaxym  
Pá lis 7 01:23:23 2003 [----]

. a to sem mel kliku, ze ten borec ma doma adsl pulmegabit, takže to docela relativne slusne teklo..... a pak apdejťovat antiviraky a takovy veci, takže po vecnejch restartech, sem naseľ vira,

skutecne blaster , vodviroval a uz v pohode dopecoval.

Zpráva to Jaxym  
Pá lis 7 01:24:38 2003 [----]

a na atom telekomu ze me borec tahal informce a kdyz sem presne popsal co to dela, tak asi pochopil velmi lehce, ze do toho trosku vidim, tak z nej hnedka vypadko, ze maj zase problem a ze technici na nem pracuji... takze sem zacal resit...

Zpráva od Jaxym  
Pá lis 7 01:25:50 2003 [----]

no jo, ses dobrej :))) ja sem ted fakt uplne nejvic vprdeli s casem :(( a este do toho musim chodit do skoly :/

Zpráva to Jaxym  
Pá lis 7 01:30:51 2003 [----]

videls nekdy adslo???? ty se nejdriv pripojis modemem k privatni siti , kde mas na nakey privtani webovy strance dashboard, kde vyplnis svy prihlasovaci udaje, a pak teprv se vytvori tunel a ty muzes ven do internetu s pres nejaky natovani ci co. podle toho asi co zi zaplatis

Zpráva to Jaxym  
Pá lis 7 01:30:51 2003 [----]

. a me chvili trvalo, nez sem po pripojeni modemem odhad ipcko toho dashboardu, protoze sem si ho zapomel ze starejch voken vopsat, co byla moje blbost, ale nehctel sem ho votravovat, rptoze sem to proste zkusil odhadnout. atrefill sem se na podruhy. a pak teprf sem zacal nakejch 5 minut nez sem zacal tahat ovladace pro grafarnu 25mega, a asi na deseti to spadlo, a ze to tekhlo na tom pulmegabit dobre, na ty rpc hlasce

Zpráva to Jaxym  
Pá lis 7 01:30:51 2003 [----]

. takze ten blaster prisel z wenku a nebo z nejakyho serveru telekomovy privatni site, ale nevim jestli maj vokna ci co. jestli jo, tak je urcite nemeli v tom pripade opatchovany a resili asi docela kruty chvile. kdyz na to prislo. ale je to jen tezce vyhulena teorie zalozena na 4hodinach kruteho boje s Windows XP.

Zpráva od Jaxym  
Pá lis 7 01:31:35 2003 [----]

:DDDDDDDDDD

Zpráva to Jaxym  
Pá lis 7 01:33:55 2003 [----]

no hele, ja ze sem tohle chtel psat do denicku, jenze uz na to nemam, taxem to psal zamerne tak dlouhy abych to do denicku prekopiroval, taxi toho vaz... navic me zajma, jestli se tomu da lehce aspon porozumet, protoze sem fak na mraky. ale daval sem si hustej duel...

Zpráva od Jaxym  
Pá lis 7 01:35:55 2003 [----]

:)) tak to uz na nej nemusim koukat... zrovna sem si rikal ze uz si docela dlouho nic nenapsal :D

Zpráva to Jaxym  
Pá lis 7 01:37:19 2003 [----]

jo a navíc jedu v pondělí nejspíš na celý týden do Brna, takže bych měl třeba někdy zavazovat, ale akorát že teďka nevím jak to vyřešit, protože zítra musím dořešit nějaké věci v Praze a v sobotu musím zavazovat pro nějaké věci.

---

---

07.11.2003 - 21:11 divný věci

Pravděpodobně sem si v podvečerních pár dnech popletl datování. takže nejspíše až dneska se sladím se skutečným kalendářem. ale kdoví. já v tuhle chvíli ne.

**23:22** - Mraky na nebi. Mraky na zemi. No, prostě ve finále jsem teďka čuměl na nějaký dokument o bulimii a anorexii, a přitom sem sežral všechno co sem si koupil, protože mi báječně chutnalo. Brko by jim měli dát simulantům, by začali žrát pět hodin po požití. Jaxvině.

---

---

09.11.2003 - 20:23 rukopisy

nechci už bádát nad ničím, neb zítra brzo ráno jeju na týden do Brna. tak fakt nevím. poslední dny byl těžkej mazec, těžkej. A bude hůř. Fakt si myslím, že se zítra řítím do bran pekelných.

---

---

12.11.2003 - 10:06 work

Jo, vážení, žiju, ano žiju, ale prací. Slovy klasika řečeno, makám abych mohl fetovat. Ne, skutečně je to vostrý. Večer přijdem, pokecáme s Jackem Danielsem, vykonáme na sobě večerň a ráno po šestý vstáváme. Jde mi hlava kolem, ze všech těch do hladka voholených úředníků, takovejch těch slušně slizkejch. Všechno má svůj řád, vlasy na hlavě nesměj jít proti jejich vůli, věci na stole nesměj jít proti jejich vůli. No prostě sem vydedukoval, že čím víc má někdo na stole uklizeno, tím víc má hovno co na práci, protože má mrtě času, který může věnovat uklízení. A že někteří mají své kanceláře dočista dočista.

**13:23** - Občas spatříte na chodbách bloudit duchy českých úředníků. Většinou duch nepromluví nebo vznesou nějakou důležitou otázku typu "Hledáte někoho?" Zbloudilé duše ztracené kdesi mezi zemí, nebem a peklem, jenž za trest procházejí očištěm. Maso.

**13:53** - Na chodbách se objevují větší množství lidí než je menší. Zvýšený počet bloudících jedinců je pravděpodobně způsoben tím, že se blíží druhá hodina, v kteroužto tu všichni přestávají pracovat.

---

---

13.11.2003 - 21:21 masakr

Jo vážení, kdybyste viděli to co já. Tak byste se posrali. Jo, na férovku posrali. Dneska nás seřval nějaký zpíčený náměstek. Totální nula, jenž chtěla dělat jen problémy. Prostě normální potížišta.



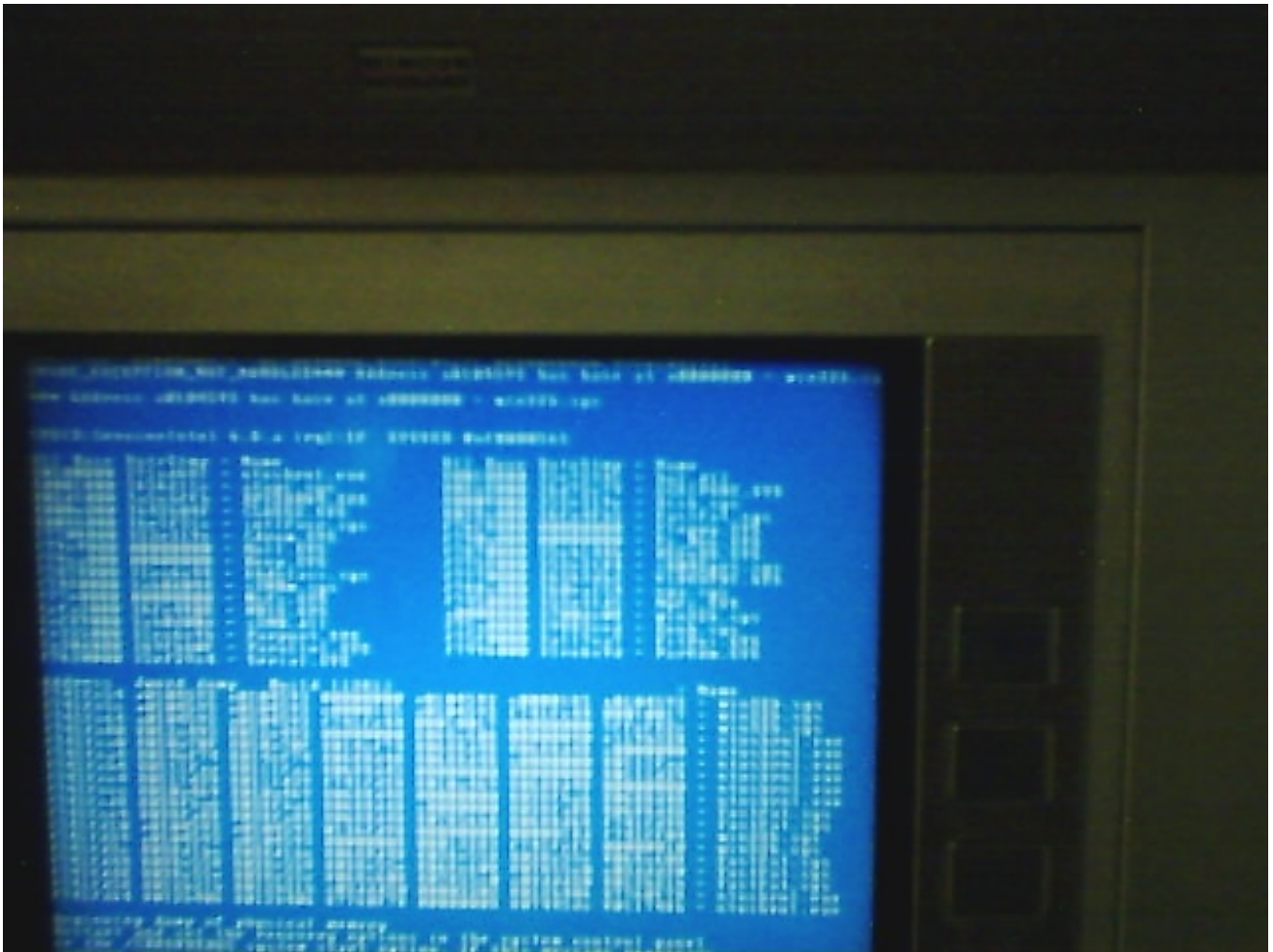
Jako někdy já a nebo, nedejbože třeba vy. Jenže tohle byl Pan důležitěj potížišta. Nebo, to že je důležitěj si myslel jen von a niko jinej. Chááááá.  
Jinak kolektiv výborný, akorát ti useři. To sou průseři. Chjo.

---

---

14.11.2003 - 10:10 Bankomat v Brně dnešního rána





---

---

17.11.2003 - 16:33 jo krutý

Celej vejkend sem aktivně odpočíval, takže jsem teďka par excelánc unavenej jako dobytek. Zejtra jedu do Zlína, a fak zase nevím. Mass.

---

---

18.11.2003 - 22:18 pozdrav z Moskvy

Jo zdravím vás z Moskvy. Bydlím teďka v Moskvě. Dneska tu znamená před deseti lety. Ó ano, jsem ve Zlíně na náměstí práce v interhotelu Moskva. A je fakt, že tu sedím v pokoji a hulim pašuňk z Kanár. A dost dobrej. Jo, dneska sem se zamejšlel nad tématy jako hry, láska, přátelství, kamarádství, nenávisť, chaos. Jo, chaos, mé oblíbené téma. Jenže teďka sem jo dobře zhuľenej. Jináč práce jsou nudné a stejné, ale moc gud je že se za náma odvíjí kus práce. Byťže mám jisté smutné představy o budoucnosti tohoto systému, budou z toho prachy, to je prostě gud. Navíc kromě toho říkali, že na našem území našli prvního dinosaura. Zatím teda nevím přesně kde, říkali že ho zatím schovávají, aby ho nikdo neviděl a neutek.

---

---

20.11.2003 - 10:20 Stále on the road

Jo, stále mimo Prague. Dobrej mazec. Fčera sme skončili dřív, taxme si udělali lehkej vejlet po Moravě za peníze zákazníka. Navštívili sme hrad Buchlov, kde tedy sic už měli zavřino, ale bylo tam excelentne krásně a paxme jezdili po různých silnicích těžce oblastního významu a kochali se krajinou, sbírali ořechy, fotili se a tak různě. Prostě výlet.

**10:24** - Jináč, dyby někdo trpěl fixní ideou, že mu můj úžasný deníček nějak lehce nešel, taxe mu to jen zdálo a deníček šel, avšak na jiný server.

---

---

**21.11.2003 - 10:20** spíčený narozky

Jo, takže jsem stále na cestách, navíc dneska slavim spíčený narozky. Teda neslavim, ale mám je. Ale ne rád. Cháááááááááááááááááá

---

---

**24.11.2003 - 14:26** všecho je jinak

No, na to jak mě pátek sral přímo epesně kapitálně excelentně, musím říct, že se mi podařilo si zachránit život, což je ouplně fajn. Ani sem to nečekal. Nějaxem počítal s wejkendem v depresi, smutku a stíhách, a hle, kdeže ty loňské časy sou. Prostě pohodička. Zaplaťbug za ni.

**21:35** - Vzhledem k tomu, že práce jsou již nudné a monotónní, takže nemá význam celkem o nich psát, musím se zmínit o našem současném ubytování. Bydlíme nejčko v Hradci Králové, v jistém penzionu, jehož jméno mi přijde zbytečné vzpomínat, neb dozajista dojde spokojeného zapomnění, v pátém patře, s terasou a vstupem na střechu. Parádička, dal jsem si tam ted'ka brk a luxus výhled. Jídlo v restauračce taky gud, ale majitel, majitel ten být děsný buran. Sme tam tak seděli u stolu, když tu najednou přišel borec a představil se jako majitel. Jako, že nám dali nejdražší apartmán a bůh víco, kolik stojí a jakou nám dal slevu, a prostě takový kydy vokolo. A na závěr z něj vypadla otázka jako jestli máme něco na přezutí, abysme mu nepoškrábali podlahy a něco nezničili. No zírali sme na něj jako bysme spadli z višně, protože to byl přesně ten typ rozhovoru, kde na základě jistého "energetického potenciálu" vyzistíte, že si lidi zcela a vůbec nerozumí. Takový to temno v ovzduší. No já nevím, ale získal jsem pocit, že na zakládě rozhovoru s naší recepční dostal nějakej emoční záchvat, že přijedou nějaký dva kravaťáci z Prague, nějaký manageri a žádný dva skoro nevholený, nevostříhaný typy, v ledabylém obleku, jenž chtěli platit kreditkou a jenž byli posláni k nejbližšímu bankomatu, aby si vybrali hotovost. No mazec. Prostě jak mi psala jedna známá, jenž dělá v cestovním ruchu, a já se jí musel okamžitě svěřit, "Bud'te na něj hodní, on je jen trochu zmatený."

Samozřejmě, že sme hnedka řešili, co se nám honilo hlavou, jako cobysme mu v bytě udělali, kdybysme byli hustý. Ale ten chlap byl fakt chudák, fakt chudák, jednou je majitel penzionu, tak snad se může rozhodnout komu pronajme byt a komu ne. Jenže měl by se učit, a neřešit lidi podle vizáže. Možný je, že třeba už nikdy žádnýmu pražákovi svůj byt nepronajme.... Cháááááááááááááááááá

---

---

**25.11.2003 - 10:08** zesrání

luxusní. PŘEVELICE.

**20:30** - Jo, jediné humorné dnešního dne byl rozhovor s nějakým typem, jenž se nám snažil vysvětlit, že místo na kterém parkujeme patří řediteli. Je zvláštní, jak ti vespod někdy bazírují na řediteli. No,

ale to je fuk.

No a to je vše pro dnešek. Řekl bych, že mnoho se toho neudálo, až na to, že jsem musel shánět drát pro můj rodiče, jenž si zabouchli ve sto pjetce klíče. Ja so, drobnej hack auta.

---

---

25.11.2003 - 10:08 zesrání

Jo, dnešní den se odehrál v pracovních klasických podmínkách. Paráda je, že tu dělá admina chlapík, kterej se vokolo počítačů motá hodně přes 25 let, takže má zkušenosti ještě se sálovejma počítačma. Jo, frajer s neskutečnejma zkušenostna z praxe. Fakt sem s ním parádně pokecal. Jo, ale to je takový světlá vyjimka, jenž potvrzuje pravidlo, že povětšinou narážíme na kretény. Zrovna dneska se po 14 dnech ozval pan D., no řekněme třeba Durak, kterej se ptal, kde jsem mu nechal klíče od serverovny. Fakt mě děsně pobavil.

1.12.2003 - 21:19 jinej člověk

Tedy vážení přátelé a nepřátelé. Musím konstatovat, že jsem extrémně šťastnej člověk, tak jaxem snad ani dlouho nebyl. Jo a moc. Velmi moc. Tak nějak sem se poslední pár dní zapomínal, páčto sem nic neřešil. Jo.

Navíc sem v takovém rozpoložení, že nic chytrého mě nenapadá, no možná bych mohl nastavit zrcadlo nějakému nešvaru. Za největší nešvar dnešní doby bych považoval moderní, elektronikou vybavený vrtulníky, s protiradarovou ochranou. Ano, drazí, tyto vrtulníky jsou obrazem doby, představující zvrácenou touhu buržoazní třídy jenž ovládá velké nadnárodní konglomeráty, které vykořisťují pracující děti v Indiji.

---

---

2.12.2003 - 13:52 Karlovy Vary

Kurva, maj tady svině nějakou žranici a velikou. Spousta ouředníků v nepadnoucích kvádrech, se motá vokolo stolů a žerou a žerou a žerou. Tedy ne žebych jim nějak a něco záviděl, to teda nedej bože, ale čekám až tam budu moci vtrhnout, což pravděpodobně bude v okamžiku až mé nasrání stoupne na určitou úroveň.

Jináč asi budu z jistejch důvodů stěhovati zase někam deníček, takže jo. Massaker.... Snad dám předem vědět.

**14:21** - Jo jo, štábní kultúra se nezapře. Nová budova, voňavoučká, ale páni státní ouředníci v kvádrech se nezapřou. Na hajzlu našlapáno, zmuchlaný papíry na ruce pohozený vedle odpadkového koše a v míse vajgly. Jo, dá to práci zdevastovat budovu, aby se cítili jako doma.

---

---

3.12.2003 - 10:42 samochvála

Jo, čím dál tím lepší. Jsem čím dál tím lepší a připadám si jako Bůh. Po dlouhý době konečně. Ja so. Má to svý důvody. Musím se jít vysrat.

Tak jo. Včeras když sme jeli z Varů, tak náš průjezd prahou trval férovou hodinu, páčto sme vytuhli u chotkovejch sadů. Či jaxe to menuje. Paxme míjeli spoustu XAček, takže sem hodil veselou hlášku, jakože někdo asi zase zahučel pod metro. No jako že jo, zahučel, jaxem se dočet večer na netu. Jenže největší prdel, která se udála, že mezi budějárnou až vyšehradem nešla celej den voda. V poledne jsem dostal mesydž po smsce, že nět vody, taxem doufal, že snad večer už jo. Jenže ouha, nakonec do dopadlo tak, že jsme se dozvěděli, že přivezli cisterny s vodou, k nimž jsme dorazili někdy kolem jedenáctý, ale bohužel až po funuse. No, musel bejt u těch cisteren boj o vodu jako někde v Africe.

**15:17** - Jo, musím se pochlubiti, že moje pracovní stanice v práci má již uptime 73 dnů. No lámu veškeré své rekordy, neb skutečně cítím se jako Bůh. A mám proto skutečně zasloužené důvody. Pořád.

**22:07** - No přiznám se, že sem zhulenej jak dobytek, a že je už 22:32 a že na mě teďka káplo, což je v místnosti značně podivné.

**22:50** - teďka žeru řákej nesmysl co se žvejká jako jabko a chutná jako heruška. Hm, tuhle větu raději nechám v autentické podobě. Jo, v poslední době se mi daří, taxem spokojenej. velice. vím, že spokojenosti bude konec, ale ať je co největší. A hele, nějaký film, kde si borec lajnule život, protože potřebuje nějak přežít den. Gud báj.

---

---

